

Het gouden web

In het bos staan vele bomen: grote en kleinen, jonge en oude.

In een eikenboom woonde een grote spin met een kleine spin: dat was het kindje spin.

Op een dag in de herfst, toen de eerste eikels op de aarde vielen en de eerste bladeren aan de takken van de boom goudgeel werden, zei grote spin tegen de kleine: "kom, ik ga je laten zien hoe je, nu je al bijna groot bent, zelf je web kunt weven."

Kleine spin vroeg verbaasd: "ben ik dan al zo groot?"

De grote antwoordde: "Bijna wel!"

Daar werd de kleine spin blij van!

Ze liepen samen naar buiten op al hun pootjes, en zochten een mooie grote boom met nog veel groene bladeren én groene balletjes met prikkels eraan. Ze klommen langs de stam naar boven en bij de eerste tak gingen ze opzij om daar even uit te rusten.

"poepoe" zei kleine spin, toen hij rustig was gaan zitten en hij zijn pootjes liet bungelen "dat was een lange tocht"

"Klopt, zover was je nog nooit geweest" zei grote spin.

Na een poosje rust zei grote spin dat kleine spin mocht gaan staan en toen ging spinnetje mee naar een plaats op de tak waar ook kleinere takken groeiden

"kom" zei de grote, "hier is een prima plaats" en pakte twee pootjes vast van de kleine spin en toen.....

Frrrrrrt lieten ze zich vallen..... kleine spin hield zich héél stevig vast, dit was eng, terwijl het merkte dat er zomaar uit zichzelf een spinnendraad kwam bij grote én bij kleine spin...

"wooow..... ik val niet, maar ik vlieg!"

Beide kwamen ze beneden aan en grote spin zei dat dit de eerste les was.

"Oh" zei kleine spin verbaasd "maar waar is dan het webje?"

"Dat ga ik je nu leren! Kom....."

Samen klommen ze weer naar boven, naar de plaats waar ze net gerust hadden:

"houdt me goed vast" zei grote spin.

Daar gingen ze:

van hier naar daar, van daar naar hier,

met veel plezier en heen en weer

en nog een keer van hier naar daar

van daar naar hier met veel plezier

en heen en weer en nog een keer

van hier naar daar...

"Kijk" zei grote spin, "zie je? Het web is klaar!" kleine en grote spin keken samen naar een prachtig web, dat hadden ze samen gemaakt!

"waarom maken we eigenlijk een web grote spin?"

"om vliegjes en mugjes te vangen die we kunnen eten, daar groeien we van" zei grote spin.

"oh ja, dat wist ik eigenlijk wel..." zei de kleine.

Grote spin ging in een hoekje van het web zitten waar het zich goed kon vasthouden en nam kleine spin bij zich.

"nu gaan we wachten tot er een vliegje komt" zei grote spin

Ze wachtten en wachtten, kleine spin viel in slaap bij grote spin en grote spin ging met de kleine op zijn rug naar huis terug.

De volgende dag gingen ze samen kijken of er een vliegje in het web gevlogen was, huh? Wat was dat nou? Lange slierten spinrag waren er op de plaats van het mooi geweven web.

“ach wat een pech, ons webje is weg, daar is niet een vliegje in gevlogen....”

Een kleine muis kwam aangetrippeld en vertelde dat het zo hard gewaaid had vannacht dat er veel groene prikkelbollen gevallen waren, ook door het web heen, “kijk maar op de aarde” piepte de kleine muis.

Grote spin bedankte het muisje en besloot om weer een nieuw web te maken en kleine spin ging zelf een web maken had het bedacht.

Beiden zochten ze een plekje, wel dicht bij elkaar, dan konden ze elkaar goed horen én zien hoe het weven van het web zou gaan.

Daar ging het liedje weer :

van hier naar daar, van daar naar hier,

met veel plezier en heen en weer

en nog een keer van hier naar daar

van daar naar hier met veel plezier

en heen en weeren nog een keer

van hier naar daar

en dan is het webje klaar. Grote spin was het eerst klaar, kleine spin bijna:

en heen en weer en nog één keer

van hier naar daar,

“Jaaaaa mijn webje is ook klaar!”

“prachtig kleine spin! Goed gedaan” zei grote spin. “nu gaan we wachten he?”

Kleine spin knikte het hoofdje.

Ieder wachtte in het eigen web op een vliegje, grote spin had er al snel eentje gevangen in het web. Kleine spin, nah zeg wat een pech...de herfstwind trok zo hard aan het web dat het stuk waaide en veranderde in slierten spinrag.....

Grote spin kwam bij kleine spin gelopen en zei: “he dat is nou jammer...” samen namen ze van het spinne-eten en besloten om terug naar de huisboom te gaan.

“Morgen weer een nieuwe dag “ zei grote spin.

Zo gezegd zo gedaan.

De volgende ochtend zei kleine spin : “Kom grote spin, ik ga je laten zien hoe ik een webje weef”

”Jaaa, dat zou mooi zijn kleine flinke spin”

Ze liepen naar de bekende kastanjeboom , deze keer liep kleine spin als eerste de boom in: het wilde laten zien hoe goed het al een web kon weven.

Zachtjes zong kleine spin het liedje:

van hier naar daar, van daar naar hier,

met veel plezier en heen en weer

en nog een keer van hier naar daar

van daar naar hier met veel plezier

en heen en weer en nog een keer

van hier naar daar en dan is het webje klaar.

Kleine spin was het eerst klaar, grote spin bijna:

en heen en weer en nog één keer

van hier naar daar, nu was grote spin ook klaar!

Beide gingen ze uitrusten van dit karwei en wachtten tot er een mugje in hun web kwam. Warempel beide webjes werkten goed en hielden een mugje vast. Na het eten gingen ze weer terug naar hun huisboom. De volgende dag zouden ze weer gaan kijken of er iets gevangen was.

*Kleine spin lag zo heerlijk te slapen toen de eerste zonnestraaltjes het spinnetje de volgende ochtend, Michaëlsochtend, verwarmden en wakker maakten...
Wat een heerlijk gelukje.....mmmmmm

spinnetje strekte de pootjes, rekte zich es goed uit en besloot alleen naar buiten te gaan, grote spin was nog niet wakker.

Nieuwsgierig klein spinnetje liep naar de kastanje boom, klom supersnel omhoog en toen.... "Wat is dit nou?" mompelde kleine spin, als betoverd kijkt het naar het web, het is nog helemaal heel, maar.....het is van goud! Het lijkt wel of de gouden zonnestraaltjes spinnetje in de oortjes fluisteren: "sint Michaël wilde je vast laten zien dat je zó goed gewerkt hebt en maakte jouw web een web met gouden draden"....
"ja, denk je? dat is wel heel fijn..." zei het spinnetje gelukkig.

"gebruiksaanwijzingen"

Het liedje:

van hier naar daar, van daar naar hier, met veel plezier en heen en weer
en nog een keer van hier naar daar van daar naar hier met veel plezier
en heen en weer en nog een keer van hier naar daar en dan is het webje klaar.

Heeft geen melodie maar wordt zangerig en ritmisch gesproken, daar bij met één hand gebaren maken eerst verticaal, dan horizontaal, dan schuin ertussen en daarna maak je de dwarse rechte lijnen tussen de rechte en verticale
[eigenlijk eerst een * en dan de lijnen ertussen.]

Vertel het verhaal tot *

Op Michaëlsdag vertel je dan het laatste stukje erbij en maak je een gouden web.

Dat doe je door achter de kring rond te gaan en een draad aan te bieden

[je houdt een bolletje gouden draad vast en rolt het al sprekende en lopende uit],

tot je bent bij, "nu is ons webje klaar!"

“Juffie? Daarboven de kring lijkt
het ook een spinnenweb he? “

zingen :

t. couplet 1: anoniem
t. couplet 2+3: Elsbeth Palmer-Paulsen (1906-1951)
m. Alois Künstler (1905-1991)

1. Als ik aan mijn werk wil gaan, Sint Mi - cha - ël zie ik daar staan,
5 die mij to - nen wil en wij - zen waar ik moet be - gin - nen met ha - mer en met ij - zer.

uit Frankrijk

Saint Mi - chel, Saint Mi - chel, toi qui veil - les sur l'é - chelle, sur l'é -
5 chelle de tous les an - ges qui nous chan - tent les plus lou - an - ges, toi qui
9 veil - les a - vec les yeux ray - on - nant du Sei - gneur Dieu.

Michaël houdt de wacht over heel de Englenmacht,
die de hemeltrap bestijgen, en hun lofzang zal nooit verdwijnen,
want zijn oog op ons gericht, schijnt ons bij en geeft ons licht.

Als het lukt: vergt namelijk wat moed, kun je de kleuters ook op hun stoel laten staan, en het web met gestrekte arm nog hoger brengen, dan laten zakken, ondertussen zing je nog meer liedjes [kan ook herfst, herfst wat heb je te koop, of hoor de wind eens waaien hoei hoei hoei] en wind je de gouden draad weer op.

Liedjes, versjes over spinnetjes:

Één hand:

Een spinnetje een spinnetje dat zoekt een klein vriendinnetje,
het zoekt eens hier , het zoekt eens daar,
ach had ik een vriendinnetje maar....

Andere hand is andere spin:

Een spinnetje een spinnetje, dat zocht een klein vriendinnetje,
Het zocht eens hier,
Het zocht eens daar, ja daar vonden ze elkaar.

Handen bij elkaar:

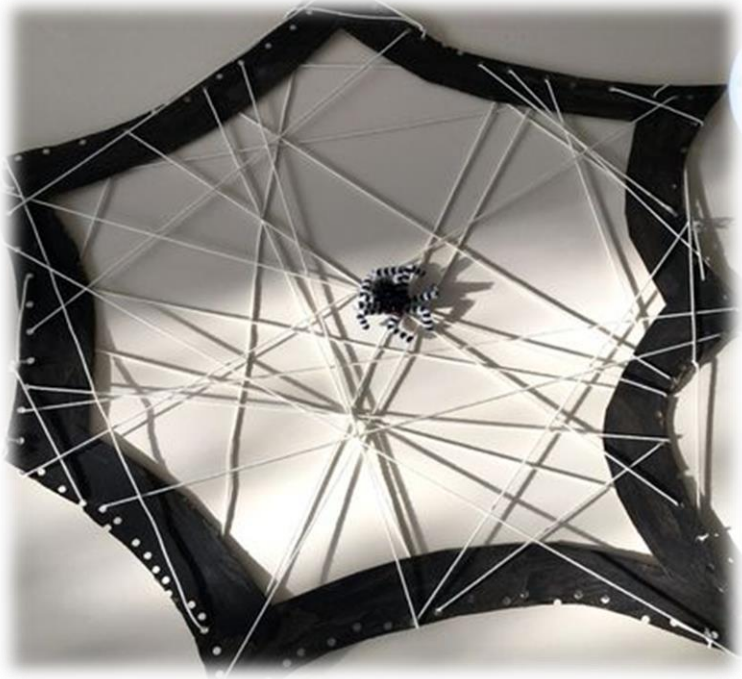
Die spinnetjes , vriendinnetjes, die hadden nu elkaar,
ze kropen omhoog , ze kropen omlaag en
toen..... toen was het genoeg voor vandaag,
ze kropen naar een web en slapen daar.....

Versje: Spin

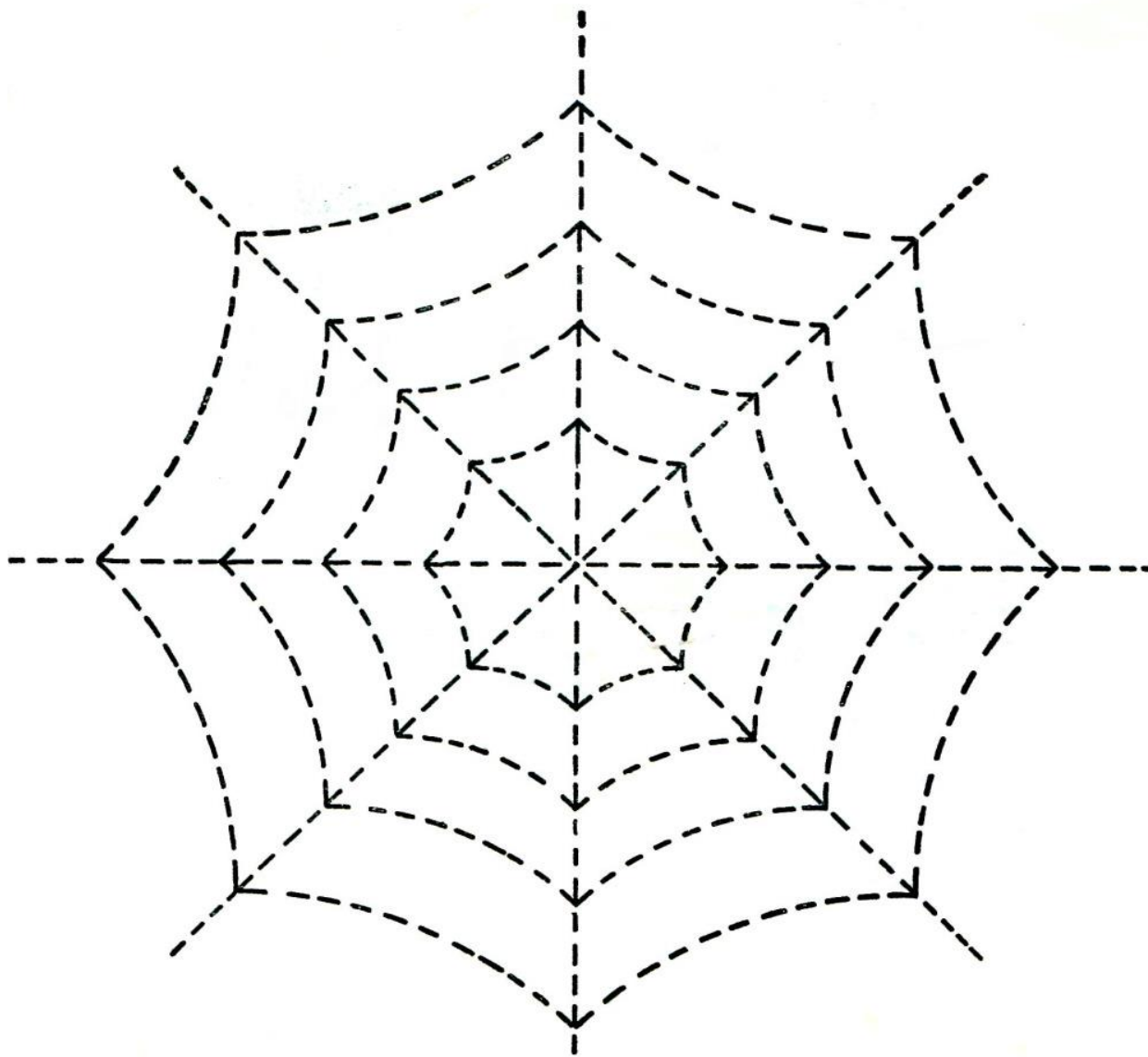
Spinnetje, spinnetje spin
(je ene hand kriebelt in je andere hand)
kriebelt aan mijn kin,
kriebelt op mijn rug
en weer vlug terug.
(terug in je hand)

Roets... langs mijn been,
op mijn dikke teen.
Met een zuchtje wind,
springt ie op een ander kind

Knutsels:

Spinnenweb tekenen met kleur geel/oranje stockmar-krijt en er dan met dunne verf overheen met andere kleuren: toverschildering....

Om te borduren, op karton.

